

Urząd Miejski w Śremie
Plac 20 Października 1
63 – 100 ŚREM

URZĄD MIEJSKI W ŚREMIE
ZESPÓŁ OBSŁUGI KLIENTA

Wpl. 23.06.2015

Pion Zespół
Nr 19 MO 15 06

Zał.
Zał.

Śrem, dnia 23 czerwca 2015 roku

P / 02087 / 2015

Dotyczy: odpowiedź na pismo PRKGO.0232.3.18.2015.CRO

W odpowiedzi na pismo nr PRKGO.0232.3.18.2015.CRO z dnia 17 czerwca 2015 roku w sprawie udzielenia odpowiedzi na interpelację Radnego Rady Miejskiej w Śremie p. Antoniego Michalaka z dnia 11 czerwca 2015 roku, informuję co następuje:

Ad.1 Przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjne zobowiązane są do przygotowywania wniosków taryfowych i stosowania cen ustalonych w taryfach i zatwierdzanych przez Radę Miejską, wyłącznie dla usług objętych ustawą z dnia 7 czerwca 2001 roku o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. 2015.139).

Zbiorowe odprowadzanie ścieków to, zgodnie z definicją zamieszczoną w Art. 2 pkt 20 przywołanej wyżej ustawy: „działalność polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzona przez przedsiębiorstwo wodociągowo – kanalizacyjne”, a ta wykonywana jest w oparciu o posiadane przez to przedsiębiorstwo urządzenia kanalizacyjne. Definicja ta nie mówi zatem o dowożeniu ścieków a wyłącznie o ich odprowadzaniu i to jak wynika z innych zapisów Ustawy, przy wykorzystaniu urządzeń kanalizacyjnych przedsiębiorstwa. Z całą pewnością zbiorniki bezodpływowe, w których gromadzone są nieczystości i indywidualnie dowożone do zlewni, pozostają w posiadaniu właścicieli nieruchomości a zatem nie należąc do urządzeń kanalizacyjnych Spółki nie stanowią jej własności i nie służą zbiorowemu celowi. A zatem te cechy, charakterystyczne dla ścieków dowożonych, nie wyczerpując wymogów definicji zbiorowego odprowadzania, powodują, że nie podlegają one pod zapisy w/w ustawy a to oznacza, że ceny ich oczyszczania nie są i nie mogą być ustalane w taryfie.

Jednoznaczne stanowisko w tej sprawie zajął WSA w Olsztynie w wyroku z dnia 05 października 2010 roku (sygn. Akt IISA/OI 763/10), którego uzasadnienie załączam.

Ceny ścieków dowożonych mogą zatem być ustalane na zasadach rynkowych z uwzględnieniem nie tylko kosztów ale także polityki cenowej oraz marży zysku. Śremskie Wodociągi nie korzystały jednak, jak dotąd, z tej możliwości, stosując dla nieczystości dowożonych również ceny taryfowe a podwyższając je jedynie w przypadkach, gdy ścieki te nie spełniają norm określonych dla ścieków bytowych i kiedy koszty ich oczyszczenia i negatywny wpływ na technologię oczyszczania są zdecydowanie wyższe niż ścieków normatywnych.

Chcę tu podkreślić, że prawie 98 % mieszkańców Gminy Śrem ma już dostęp do sieci kanalizacyjnej, jednak ponad pięćset z nich nie dokonało jeszcze podłączenia do niej swoich nieruchomości a często dokonując do sieci nielegalnych zrzutów swoich nieczystości. To, poza skutkami ekologicznymi, wpływa na umniejszenie przychodów Spółki, która realizując cele społeczne poniosła wysokie koszty budowy sieci i ponosi coroczne ich koszty podatkowe i eksploatacyjne, co przy zmniejszonym wolumenie sprzedaży, daje wyższe koszty jednostkowe i wpływa na wyższe ceny świadczonych usług. Aby zatem zachęcić, czy wręcz zmusić, tę grupę mieszkańców do włączania swoich nieruchomości do sieci kanalizacyjnej (to obowiązek

wynikający z treści art. 5 .1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (j.t. Dz. U. z 2013 roku, poz.1399), który mówi, że „właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez m. innymi przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej”) będziemy stosować szereg działań, w tym także naciski ekonomiczne, w ramach których ceny ścieków dowożonych będziemy podnosić, tym bardziej że ich jakość jest bardzo zła (ścieki „zleżałe” bardzo gęste i zagnięte) i koszt oczyszczania wysoki.

Ad.2 Spółka obciąża dostawców ścieków dowożonych kosztem badań wyłącznie w przypadkach, gdy ich skład chemiczny i stan biologiczny przekracza wartości normatywne. Negatywnie na stan ścieków dowożonych wpływa fakt, że usługodawcy dokonujący oczyszczania szamb, często lub zawsze, aby zmniejszyć koszty transportu, odbierają nieczystości od kilku dostawców, mieszając je a niejednokrotnie ze ściekami przemysłowymi. To sprawia, że wystarczy jeden nieuczciwy posiadacz szamba, który je odsącza aby zmniejszyć częstość wywozu a tak pogarsza jakość zmieszanych nieczystości, że cała dostawa przekracza wartości normatywne i wtedy Spółka nalicza wyższą stawkę za odbiór ścieków i za koszt ich badania.

Jak wyjaśniono w Ad.1, ścieki dowożone nie spełniają warunków brzegowych koniecznych dla zakwalifikowania ich do działalności zbiorowego odprowadzania a zatem nie podlegają pod zapisy Ustawy i nie obejmuje ich obowiązek taryfowania podobnie jak to jest w przypadku ich badań.

Obowiązujące w Spółce procedury nie są zatem niezgodne z przepisami prawa a ich stosowanie uwzględnia wysokość kosztów, które Spółka ponosi w przypadku gdy obróbka ścieków wymaga wyższych nakładów. Ponadto przyjęte procedury są elementem polityki cenowej, która ma na celu zainteresowanie posiadaczy nieruchomości, którzy ich nie podłączyli do sieci kanalizacyjnej aby tego dokonywali. Wyższe koszty być może ich do tego skłonią. A to bardzo ważne z punktu widzenia interesu społecznego.

Ad.3 Osady z przydomowych oczyszczalni ścieków nie są ściekami lecz odpadami. Ustawodawca ustalił dla nich w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz.U. 2014.1923) kod odpadu: 19 08 99.

Wynika z tego, że nie oczyszczalnie ścieków winny dokonywać odbioru i oczyszczania tych osadów a firmy recyklingowe posiadające do tego uprawnienia i dysponujące wymaganą, specjalistyczną technologią. Takie firmy prowadzą działalność m. innymi w Poznaniu i wykonują usługi utylizacji osadów z przydomowych oczyszczalni, jednak są to usługi drogie. Spółka Śremskie Wodociągi wychodząc naprzeciw potrzebom lokalnej społeczności i uwzględniając stanowisko gminy wprowadziła do swojej oferty usługę odbioru tych osadów, jednak warunkując to wymogiem, który wprowadza nakaz zwiększenia częstości ich wywozu. Uzasadnienie takiej decyzji wynika z zależności stanu fizyko – chemicznego osadu od czasu jego gromadzenia: im starszy osad, tym gorszy do oczyszczenia i tym większe negatywne skutki dla biologii oczyszczalni (zniszczenie szczepu bakterii). Odstępstwa od tej decyzji nie ma. Albo osad odbierze oczyszczalnia Spółki ale pod warunkiem, że nie będzie starszy niż sześciomiesięczny (to w pewnym stopniu gwarantuje stan tego odpadu, który nie pogorszy istotnie sytuacji biologicznej reaktorów) albo zgodnie z technologią oczyszczalni przydomowej będzie dwuletni ale wtedy jego utylizacją będzie musiała zająć się specjalistyczna firma. Koszt takiej operacji ok. 1.500 PLN. Posiadacz przydomowej oczyszczalni ma zatem wybór: taniej ale częściej albo rzadziej ale drożej.

z poważaniem

Włodzisław Pepeta
Prezes Zarządu

ORZECZENIA NSA

II SA/OI 763/10 - Wyrok WSA w Olsztynie z 2010-10-05

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia WS Zbigniew Ślusarczyk (spr.) Sędziowie Sędzia WSA Alicja Jaszczak-Sikora Sędzia WSA Irena Szczepkowska Protokolant Grażyna Wojtyśzek po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2010 r. sprawy ze skargi Wojewody na uchwałę Rady Miejskiej z dnia "[..]" nr "[..]" w przedmiocie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków 1. stwierdza nieważność § 1 ust. 1 pkt II uchwały Rady Miejskiej z dnia 24 maja 2010 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków w Gminie Nr "[..]", w części dotyczącej zapisu " i dowożonych"; 2. orzeka, że zaskarżona uchwała w części określonej w pkt 1 wyroku nie podlega wykonaniu. WSA/wyr. 1 - sentencja wyroku

Gospodarka odpadami

Odbiór Transport Unieszkodliwianie Odpadów Niebezpiecznych i Innych.

Inne orzeczenia o symbolu:

6099 Inne o symbolu podstawowym 609

Inne orzeczenia z hasłem:

Samorząd terytorialny

Inne orzeczenia sądu:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie

Inne orzeczenia ze skargą na:

Rada Miasta

Uzasadnienie

strona 1/2

Rada Miejska w "[...]" dnia "[...]" działając na podstawie art. 18 ust 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz 1591, ze zm.) oraz art. 24 ust 1 ustawy z 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006r., Nr 123, poz. 858 ze zm.) podjęła uchwałę Nr "[...]" w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków w Gminie "[...]". W § 1 ust 1 pkt II ustalono cenę 1 m³ odprowadzanych i dowożonych ścieków na 4,52 zł.

Wojewoda działając na podstawie art. 93 ust 1 oraz ust 2 ustawy o samorządzie gminnym wniósł skargę na powyższą uchwałę, żądając stwierdzenia nieważności jej § 1 ust 1 pkt. II w części dotyczącej zapisu: "dowożonych", bowiem jego zdaniem w tej części podjęta została ona z istotnym naruszeniem obowiązujących przepisów prawa. W opinii organu skarżącego określenie "dowożone ścieki", dotyczy działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych transportu nieczystości ciekłych i nie należy do zakresu usług określonych w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 20 tej ustawy, zbiorowe odprowadzanie ścieków to działalność polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków. Zatem definicja zbiorowego odprowadzania ścieków nie obejmuje ich dowożenia. Ponadto prowadzenie przez przedsiębiorstwo działalności polegającej na zbiorowym odprowadzaniu ścieków odbywa się przy pomocy urządzeń kanalizacyjnych. Zbiorniki bezodpływowe w których gromadzone są nieczystości ciekłe, pozostają w posiadaniu właścicieli

kanalizacyjnego określonej w art. 2 pkt. 14 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Oczyszczanie ścieków dowożonych wyczerpuje definicję zbiorowego odprowadzania ścieków z art. 2 pkt 20 powyższej ustawy. W taryfach zatwierdzających ceny za zbiorowe odprowadzanie ścieków powszechnie przyjmuje się pojęcie "dowożone ścieki" obejmujące wyłącznie oczyszczanie ścieków dowożonych.

Strona 1/2

Zbiorniki po renowacji

Używane zbiorniki wielkogabarytowe zbiorniki stalowe, kwasowe, plastik

[następna\(2\) >](#)

Inne orzeczenia o symbolu:

6099 Inne o symbolu podstawowym 609

Inne orzeczenia z hasłami:

Samorząd terytorialny

Inne orzeczenia sądu:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie

Inne orzeczenia ze skargą na:

Rada Miasta

[DJUR.PL](#) Kontakt

ORZECZENIA NSA

Q

II SA/OI 763/10 - Wyrok WSA w Olsztynie z 2010-10-05

Uzasadnienie

strona 2

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie zważył, co następuje.

Skarga jest zasadna.

W myśl art. 1 § 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz.U. Nr 153, poz. 1269) sądy administracyjne kontrolują wykonywanie administracji publicznej pod względem zgodności z prawem, przy czym nie są związane zarzutami i wnioskami skargi w granicach danej sprawy - art. 134 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270, ze zm.), zwanej dalej: ustawą p.p.s.a. Sąd ma obowiązek dokonać oceny zgodności z prawem zaskarżonego aktu biorąc pod uwagę wszelkie naruszenia prawa, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, nawet jeżeli nie zostały podniesione skardze. Oznacza to, że badaniu w postępowaniu sądowym podlega prawidłowość zastosowania przepisów prawa w odniesieniu do istniejącego w sprawie stanu faktycznego oraz trafność zastosowania wykładni tych przepisów. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie doszło do istotnego naruszenia prawa, czego skutkiem było uwzględnienie skargi Wojewody.

Wojewoda uznając, że uchwała Rady Miejskiej w "[...]" została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, wniósł na podstawie art. 93 ust. 1 i 2 ustawy o samorządzie gminnym skargę. Żądając stwierdzenia jej nieważności w części dotyczącej ustalenia ceny 1 m³ dowożonych ścieków. W

zupetności zgodzić należy się z Wojewodą, że ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków nie reguluje dowożenia ścieków. Zatem i akty wykonawcze do tej ustawy nie mogą regulować tej kwestii. Bowiern zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt. 20 zbiorowe odprowadzanie ścieków to działalność polegająca na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków. Prowadzenie przez przedsiębiorstwo działalności polegającej na zbiorowym odprowadzaniu ścieków odbywa się przy pomocy urządzeń kanalizacyjnych. Urządzeniami kanalizacyjnymi zgodnie z art. 2 pkt. 14 są sieci kanalizacyjne, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub ziemi oraz urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki i przepompownie ścieków. Niewątpliwie tak określony zakres tej regulacji nie obejmuje dowożenia ścieków, ponieważ dowożenie ścieków to działalność polegająca na opróżnianiu zbiorników bezodpływowych i transport tych nieczystości ciekłych do stacji zlewniej. Wydaje się, co wynika z odpowiedzi na skargę, że Rada Gminy zgadza się z tym stanowiskiem. Jednak twierdzi, że zakwestionowany zwrot "dowożonych ścieków", został użyty jako wyróżnik źródła pochodzenia ścieków oczyszczanych w pozycji 2 taryfy. W ocenie Sądu takie rozumienie tego zapisu zaskarżonej uchwały z niej nie wynika. Zapis "Cena 1m³ odprowadzanych i dowożonych ścieków" jak słusznie twierdzi Wojewoda, dotyczy też ceny za dowożenie ścieków. Co jak już wskazano wyżej wykracza poza regulację ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Bowiern stosownie do art.2 pkt. 12 tej ustawy taryfy zawierają zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz warunki ich stosowania. Ponadto nawet gdyby przyjąć, iż skarżony zapis nie dotyczy dowożenia ścieków, to jest tak niejednoznaczny, że biorąc pod uwagę, że opłaty ustalane i pobierane przez przedsiębiorstwo wodociągowo kanalizacyjne są rodzajem należności publicznoprawnych, m.in. za udostępnianie urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu przedsiębiorstwa, musi zastać skorygowany. Ustalanie taryf które są niejednoznaczne, mogłoby prowadzić do ich stosowania do stanów nie objętych zakresem ustawy na podstawie której zastały uchwalone.

Reasumując należy stwierdzić, że treść przepisów ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków określa na czym polega odprowadzanie ścieków a delegacja zawarta w tej ustawie nie upoważnia Rady Gminy do formułowania pojęć w niej zawartych w sposób odmienny. W sferze zobowiązań publicznoprawnych dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje. Spreczne z prawem jest dokonywanie zmian w zapisach ustawowych i regulowanie niektórych kwestii sposób wykraczający poza delegację ustawową, jest to istotne naruszenie prawa. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Mając to na względzie, Sąd na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. uwzględnił skargę i stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały w § 1 ust 1 pkt. II w części dotyczącej zapisu "i dowożonych".

Strona 2/2

Wakacje Taniej 3%

Tylko Dziś Dodatkowy Rabat Sprawdz Polecane Hotele na Tui.pl

< poprzednia(1)

Inne orzeczenia o symbolu:

6099 Inne o symbolu podstawowym 609

Inne orzeczenia z hasłem:

Samorząd terytorialny

Inne orzeczenia sądu:

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie

Inne orzeczenia ze skargą na:

Rada Miasta